

بررسی و ارزیابی نقش مدیریت شهری در کاهش ریسک های زلزله

نجمه السادات میرحسینی^{۱*}، نیما جهان بین^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت پروژه و ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات کرمان

۲. دکترای شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان

mirhosseini.najme@yahoo.com

چکیده

مدیریت بحران به مجموعه اقدام‌هایی اطلاق می‌شود که قبل از وقوع، در حین وقوع و بعد از وقوع سانحه، جهت کاهش هر چه بیشتر آثار و عوارض آن انجام می‌گیرد. این اقدام‌ها با توجه به انواع بلایای طبیعی و محیطی که این گونه بلایا در آنجا رخ می‌دهد، متفاوت است. یکی از نواحی که در صورت وقوع بلایا به خصوص زلزله، آسیب‌های جدی را متحمل می‌شود، نواحی شهری می‌باشد که این خود ضرورت اجرای برنامه بحران را روشن می‌سازد. در مناطق شهری، اثرات زلزله معمول در اثر وقوع سوانح طبیعی، شامل تلفیقی از ویرانه‌های کالبدی و اختلال عملکرد عناصر شهری است. انهدام سازه‌ها و ساختمان‌های مسکونی، شبکه راه‌ها و دسترسی‌ها مثل تلفن، برق، لوله‌کشی آب، گاز و ... از آن جمله هستند. غیر از آسیب‌های مستقیم ناشی از ویرانی تاسیسات و ابنیه، خسارت حوادث تبعی را نیز باید مدنظر داشت. حوادث انسانی به عنوان یکی دیگر از ابعاد بحران است که این تلفات به خصوص در مناطقی که از جمعیت زیاد برخوردارند و دارای بافت فشرده‌ای می‌باشند، بیشتر می‌گردد. در این مقاله کوشیده شده تا به نقش مدیریت بحران در کاهش آسیب‌های ناشی از زمین‌لرزه پرداخته شود.

کلمات کلیدی: مدیریت بحران، زلزله، برنامه‌ریزی شهری